

**АРСЕНИЙ ТАРКОВСКИ
ПО КЪСНА ЕСЕН И ПОЧТИ
КЪМ КРАЯ...**

Превод от руски: Светлозар Жеков, 2007

chitanka.info

*По късна есен и почти към края
на най-горчивия живот,
изпълнен със печал, навлезнах аз
в безлистна и безименна гора,
измита с млечнобялото стъкло
на гъстата мъгла. По сиви клонки
се стичаха сълзи кристално-чисти,
с каквито плачат само дървесата
пред всеобезцветяващата зима.
И стана чудо изведнъж: по залез
просветна в облаците синева
и блесна ярък лъч, като през юни —
на птича песен леката стрела
от бъдещето в миналите дни.
И плачеха дърветата безшумно,
предчувстващи отново щедростта
на бурите, кълбящи се в лазура,
и екна пак на птици песента,
и сякаш пръсти по клавиатура
достигаха небесна висота.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.